

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

663. An, & qualiter extinguatur pensio morte pensionarii alterius Ordinarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

ad favorem talis fiduciarii, vel ejus translatariorum, cum declaratione, ut, moriente interim dicto fiduciario ante factam translationem, vel etiam post eam factam morientibus translatis, aut moriente ipso proviso de beneficio, cesset ac evanescat obligatio, ac si nullatenus unquam fuisset?

Respondeo ad primum: Non cessare illam obligationem Cedulista, dum mors fiduciarii contingit Sede Papali plenâ, factâque jam translatione pensionis in alium similem fiduciarium, extra controversiam est. Card. de Luc. de pens. d. 73. n. 1. & n. 2. subjungens, in hoc casu procedere Decisiones illas Rotæ, quas ministri Datarie pro duratione talis obligationis afferebant contra se agentem in causa quadam Romana pro Schedulista. Sed neque cessare dictam obligationem in casu mortis civilis contingentis Sede Papali vacante, dum v. g. fiduciarius talis Sede vacante assumeret statum militare: unde, cum Papa noviter creatus, privando illum dictâ fiduciariâ pensione, alium deputaret fiduciarium, in quem translationem faceret; ed quod tunc adhuc verificaretur obligatio cedulista, quâ se obstrinxit solvendi illis, in quos vivente reservatario pensionum translatio facta esset, tradit idem Card. loc. cit. n. 15. Cessare verò illam, ubi dicta mors naturalis, Sede Papali vacante (etsi admittat, eo casu non cessare obligationem ipsius titularis solvendi pensionem) probat idem Card. ibid. à n. 3. supponendo imprimis, translationem in alium pensionarium non esse factam in mortis articulo, Sede Papali adhuc plenâ, nec eam Sede vacante fieri posse; sed necessariò faciendam ex intervallo per Papam de novo creatum. Dein assignando inter præjudicium Cedulista, & ipsius titularis hoc discrimen, quod beneficiatus contendat de lucro proveniente à gratia & benignitate Papæ, qui, cum juxta magis receptam Canonistarum sit absolutus Dominus beneficiorum, sicut tollere potest beneficium uni, & dare alteri, ita multò magis mandare, & facere potest istiusmodi servitutis, vel oneris pensionis continuationem, etiam citra consensum titularis, adeoque conqueri non possit titularis, si in dicto casu creatus de novo Papa pensionem illam transferat in fiduciarium alium. Econtra autem, ut tradit n. 3. in fidejussore, seu schedulista, & campfore tali ejusdem obligatio rigorosè & strictissimè sit intelligenda ad limites verborum, neque admitti in ea debeat extensio à casu ad casum, etsi identitas rationis accedat; ed quod actus voluntarii non debeant plus obligare, quam est voluntas. Tum etiam, quia agitur de contractu correspectivo, & consequenter non agatur de lucro captando ex gratia & concessione Papæ, sed de damno vitando, nempe, ne maneat obligatus ad id, ad quod se noluit obligare. Unde propterea esset quodammodo violare jus naturæ, vel gentium, extendere obligationem ultra propriam voluntatem, quod, ubi non urget publica necessitas, vel utilitas, fieri non potest, nec debet. Verumtamen n. 17. Idem Card. videtur resolvere in contrarium, nimirum, neque in contingentia mortis naturalis fiduciarii Sede Papali vacante extinguì ejus obligationem; non tantum ex eo, quod, ut dictum quest. preced. quidam circumferant, de stylo Datarie in deputatione talis fiduciarii contextualiter deputari quoque successorem, in quem generalis translatio fiat pro

tempore, quando mors ejus contingerit; sed etiam quia cessat dicta ratio, quod Cedulista contendat de damno vitando, cum in effectu (saltem arguendo à frequentiore contingentia) hujusmodi Campfores, qui pro tali Fiduciario has cedulas faciunt, non soleant id facere, nisi cum eorum assecuratione, habendo æquivalentiam in manibus, vel aliam cautionem, adeo ut Cedulista liberatio potius concernat jus, vel interesse ipsius titularis. Item quod apud eosdem Cedulistas notum est, quod pensionis duratio, vel extinctio non pendeat à persona fiduciarii, sed ab illa commodatariorum; unde propterea non urget allata prius ratio cessantis in Cedulista voluntatis se obligandi.

2. Respondeo ad secundum: Exspirare illam Cedulista obligationem per mortem Commodatarii, etsi Reservatarius supervivat. Card. de Luc. cit. n. 17. Sic Lott. l. 1. q. 36. n. 97. tradit, unâ cum persona contemplata, seu Commodatario præmoriante extingui omnes obligationes ad favorem Reservatarii, seu in cujus caput reservata pensio, & hinc ejus actionem remanere elisam. De quo etiam dixerat n. 96. quod, dum fiunt quietantia nomine illius Reservatarii, & dein contingat, pensionem declarari nullam, tamen ipse non teneatur ad restitutionem, sed sufficiat, eum cedere actiones contra Commodatarium, quem Lott. consuevit vocare Confidentarium.

Questio 663. An, & qualiter extinguatur pensio morte Pensionarii alterius Ordinarii?

Respondeo: Nisi translata fuerit pensio vivente pensionario, ejusdem morte extinguitur penitus, sicut usufructus morte usufructuarii. Lott. l. 1. q. 42. nu. 44. Castrop. cit. §. 10. nu. 1. Azor. loc. cit. n. 10. ad initium. Paris. l. 6. q. 2. n. 113. Garc. p. 1. c. 5. n. 239. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 5. n. 24. Sic quoque per ejusdem mortem civilem, puta assumptionem militiae secularis, extinguitur pensio, tradit Card. de Luc. de pens. d. 73. n. 16. juxta dicta à nobis supra.

Questio 664. An, & qualiter cesset pensio per cessionem voluntariam ipsius pensionarii?

1. Respondeo primò: Ex solo consensu Pensionarii, citra Papæ, aut alterius Superioris auctoritatem, potest non solum minui pensio, seu pars illius remitti. Azor. p. 2. l. 8. c. 10. q. 5. Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 10. n. 11. Lott. l. 1. q. 42. n. 42. (qui etiam n. 43. addit, in tali quantitate imminuta conservari idem jus, nec propterea censeferi diversam, sed eandem proptus pensionem, quæ prius reservata) Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 11. n. 78. Card. de Luc. de pens. d. 5. n. 3. Tond. qq. benef. p. 1. c. 35. n. 1. ubi etiam, quod fieri nequeat conventio vel prohibitio, per quam Pensionarius prohibeatur extinguere pensionem, nisi talis conventio vel prohibitio fuerit summi Pontificis auctoritate firmata; quia pensionis extinctio principaliter cedit in utilitatem Ecclesie. Sed & totum pensionis onus in totum extinguit. Castrop. Azor. Barb. l. cit. Lott. loc. cit. n. 7. Paris. loc. cit. q. 2. n. 123. Card. de Luc. de pens. loc. cit. & d. 11. n. 9. Tond. ubi antè. Garc. p. 1. c. 5. n. 39. citans quamplurimos. Cum enim pensio unice in utilitatem Pensionarii constituta sit, potest solâ illius hoc suo favori renunciantis voluntate cessare. Castrop.